

bestemmelserne for den saakaldte psychologiske Viaarsag, der ved Løfter, Opmuntringer eller andre Forestillinger har søgt at virke til Sværftættelsen af en Forbrydelse. Det har imidlertid forekommet Udvalget, at denne Henviisning ikke er aldeles rigtig, idet Den, der selv ved Løfter eller andre Forestillinger er bleven formaaget til at ville udføre en Forbrydelse for en Anden og derved har gjort det uforløbent for denne at søge anden Bistand, i Virkelighed snarere maa siges at have ydet Bistand i Daad, end at have indvirket paa Anstifterens Forsæt ved psykiske Midler, og at Forholdet saaledes snarest burde jævnsføres med Bestemmelserne i § 47 jfr. § 46. Men hertil kommer, at Bestemmelsen i § 51 2det Stykke i Virkelighed omfatter to væsentlig forskellige Tilfælde, der neppe kunne behandles paa samme Maade. „At Den, der har lovet en Anden at iværksætte en Forbrydelse, endnu ikke har foretaget nogen dertil sigtende Handling“, kan nemlig have sin Grund enten deri, at han af hvre Omstændigheder er bleven hindret i at opfylde det givne Løfte, eller deri, at han frivillig har afstaaet fra den tagne Beslutning og vægrer sig ved at opfylde Løftet. At han i første Tilfælde ubetinget bør være Straffeanfvar underkastet, medens den i § 51 2det Stykke givne Regel opstiller Straffrihed som Udgangspunkt for Bedømmelsen af hans Færd, synes ikke at kunne være tvivlsomt, da der ikke alene er et forbryderst Forsæt tilstede, men dette i det givne Løfte har aabenbaret sig i Daad, og følger desuden af de sædvanlige Regler om Forsøg paa Forbrydelse i deres Anvendelse paa den psychologiske Deeltagelse jfr. § 50 og § 46. Træder derimod Den, der har givet Løfte om at begaae en Forbrydelse, frivillig tilbage, førend der er foretaget Noget til Sværftættelse af samme, synes det omvendt ligesaa klart, at han, efter Bestemmelserne i § 43 maa være fuldkommen straffri, dersom hans Tilbagetræden bevirker, at det overhovedet ikke kommer til Udførelse af nogen Forbrydelse, fornemmelig da, naar han formaager Anstifteren til ganske at opgave Forbrydelsen, og at der alene kan blive Tale om Straf, naar Anstifteren ikke desto mindre paa egen Haand eller ved ny erhvervet Bistand strider til Udførelse af Gjerningen. Selv i disse Tilfælde vil der imidlertid steds

være Anledning til at behandle den frivilligt Tilbagetrædte med stor Mildhed, og efter Omstændighederne vel endog til ganske at fritage ham for Straf.

I Overeensstemmelse hermed skal Udvalget bringe i Forslag, at § 51, 2det Stykke, udgaaer, og at der i sammes Sted optages et nyt Stykke særskilte Regler for de tvende ubøvede Tilfælde. (Ændring Nr. 16).

Endnu skal Udvalget bemærke, at der ikke sjønes at være tilstrækkelig Føje til ved Siden af den i § 50 optagne Bestemmelse om, at Anstifteren skal straffes som Forsøg paa Forbrydelsen, naar denne ikke bliver fuldbyrdet, at give nærmere Regler om de Hensyn, Dommeren vil have at tage ved Valget af Straffegraden, og navnlig dertil, om Den, der har overtaget Forbrydelsens Udførelse, har udøvet nogen dertil sigtende Handling, da dette ligefrem følger af de almindelige Regler for Forsøg. I Overeensstemmelse hermed foreslaaer Udvalget, at der sættes Punctum i 5te Linie efter Ordet „Forbrydelse“, og at Resten af dette Affnit af Paragraphen udgaaer. (Ændring Nr. 15).

Hovedreglen i § 52, der omhandler Complottet, er Bestemmelsen om, at Alle, der i Samraad have besluttet at udføre en Forbrydelse ved fælles Bistand, skulle straffes som Gjerningsmænd selv om de slet ikke have haft Deel i Udførelsen, men alene i Beslutningen. Om Rigtigheden heraf kan der neppe være Tvivl, og ligesaa lidet synes det at være tvivlsomt, at allerede Deeltagelse i Beslutningen maa virke Straf som for Forsøg paa Forbrydelsen, selv om det slet ikke kommer til nogen Udførelse af Beslutningen — forudsat naturligtvis, som 2det Stykke af Paragraphen nærmere udvikler, at Complottanterne ikke frivillig opløse Complottet eller udtræde af samme. Derimod har det forekommet Udvalget, at Udcastet atter paa dette Sted er gaaet noget vel meget i det Enkelte, naar det fastsætter, at ogsaa Forsøget paa at bringe et Complot i Stand eller paa at bevæge Noget til at deeltage i et saadant, skal være strafbart som Forsøg, og at selv Rigtigheden af denne Betragtning kunde anses for